

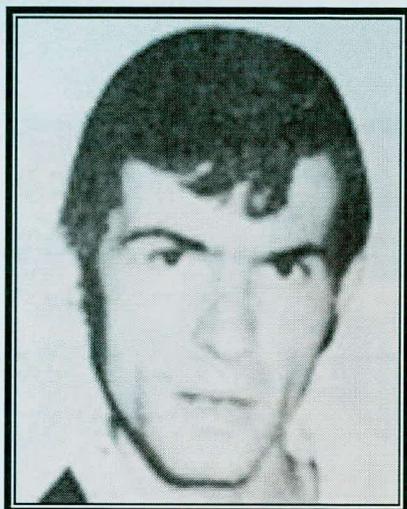

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

רב טוראי רחמים (רחמו) אבו ז"ל

בן רחל ושמעון ז"ל

נולד במרוקו

בשנת תש"ד, 1944

התגורר בירושלים

התגייס בפברואר 1962

שרת בחיל ההנדסה

נפל בתאריך ג' בחשון תשל"ד, 29/10/1973

נקבר בהר הרצל

אזור: ד חלקה: 2 שורה: 13 קבר: 4

הותיר אחריו אישה ושלוש בנות, אם, שני

אחים ואחות

בן 29 בנפלו

קורות חיים

רחמים, בן רחל ושמעון ז"ל, נולד בשנת תש"ד (1944) בפס שבמרוקו. בן שש היה כשעלתה המשפחה ארצה והתיישבה בשכונת מלחה בירושלים. לימים עבר עם הוריו וחמשת אחיו ואחיותיו לשכונת מוסררה. רחמו כפי שקראו לו למד בבית-הספר על-שם דוד רמז במוסררה, והמשיך בלימודי מסגרות במגמת המתכת בבית-הספר "אורט". רחמו אהב את המתכת והיה לו יחס אל החומר שניתן בידי ועתידו כמסגר-אומן היה מובטח. רחמו בלט בין חבריו כידיד טוב וחבר נאמן, בעל מבט חודר וחיוך חם, מתהדר בבלוריתו העבותה. הוא הרבה להשתתף בפעולות מועדוני-הנוער בשכונה ובגדני"ע והיה תמיד מרכזה של כל פגישת רעים. הוא היה ידוע בין חבריו כבדרן חביב ועליו. לא הייתה משימה שלא מילא בשמחה וברצון, ותמיד חש לעזרת חבריו ולעזרת משפחתו כאשר נזקקו לו. נופי הארץ נתגלו לרחמו בגיל צעיר, ומעולם לא החמיץ הזדמנות לסייר ולטייל בה.

רחמים גויס לצה"ל בתחילת פברואר 1962. אכזבתו הייתה גדולה כשלא הוצב לחיל-הצנחנים, אולם התנחם כשהשתלם בקורס צניחה ועוטר

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

בכנפי צנחן. בחודש דצמבר 1962 השתלם רחמו בקורס חבלה במסגרת חיל-ההנדסה. בסוף אוגוסט 1964 שוחרר מצה"ל והערכת מפקדיו עליו עם שחרורו היתה: "ממושמע, אחראי, מילא תפקידו לשביעות רצון מפקדיו".

רחמו חזר לעבוד במקצוע המסגרות ובשעות הפנאי אהב לעצב במתכת. הוא עיבד נחושת וברזל ועבודותיו הפליאו את רואיהן; ריתך וגילף רהיטים וחפצי-נוי מרהיבים. את עבודותיו נהג לחלק בין חבריו ובני-משפחתו. שנה אחרי ששוחרר מצה"ל נשא לאישה את חברתו רחל והשניים הקימו את ביתם בירושלים. במלחמת ששת-הימים השתתף רחמו בקרבות בעירו. כשנה לפני שפרצה מלחמת יום-הכיפורים, הקים רחמו מסגרייה והחל לעבוד ולראות חיל כעצמאי. הוא היה בעל למופת ואב אוהב ומסור. כשפרצה מלחמת יום-הכיפורים נזעק רחמו אל גדודו והשתתף בלחימה באזור סואץ. הוא היה ממקימי הגשר, שהונח תחת אש תופת, שכוחותינו חצו עליו את התעלה. ביום ג' בחשוון תשל"ד (29.10.1973) נפגע רחמו בהתפוצצות מוקש-ימי באגם המר ומת מפצעיו. רחמו הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין בהר-הרצל. השאיר אחריו אישה ושלוש בנות, אם, שני אחים ואחות. הוא הועלה לדרגת רב-טוראי אחרי נופלו.

במכתבו אל האלמנה כתב עליו מפקדו: "...בעלך רחמים ז"ל שירת בגדוד הנדסה משוריין במסירות ובהקרבה. היה מהמצטיינים בפלוגתו, אהוד וידיד לכל חבריו ביחידה. דמותו משמשת דוגמה ומופת ותהיה חרוטה בכל מעשי גדודנו ומבצעיו. בשמי ובשם כל חיילי היחידה, הנני מביע את צערנו העמוק והננו משתתפים באבלכם הכבד".

המשפחה תרמה ספר-תורה להנצחת זכרו.